

Powszechny

Dziennik praw krajowych i rządowych

dla

kraju koronnego Galicyi i Łodomeryi wraz z Księstwami Oświęcimskim i Zatorskim tudzież z Wielkiem Księstwem Krakowskim.

Część XXVI.

Wydana i rozesłana dnia 31. Stycznia 1851.

Allgemeines

Landes-Gesetz- und Regierungsblatt

für das

Kronland Galizien und Lodomerien mit den Herzogthümern Auschwiz und Zator und dem Großherzogthume Krakau.

XXVI. Stück.

Ausgegeben und versendet am 31. Jänner 1852.

Jahrgang 1851.

T r a k t a t r z ą d o w y
między Austryją i Bawaryją, dotyczący przewidowania c. k. wojsk
austrijskich w terytorjum królewsko-bawarskiem.

(Podpisano we Wiedniu dnia 15. Marca 1851, a w obustronnych ratyfikacjach wymieniono w Monachium
dnia 16. Kwietnia 1851),

(w Dzienniku praw państwa, część XLIII. nr. 155, wydana dnia 28. Czerwca 1851).

Ponieważ rządy cesarsko-austrijski i królewsko-bawarski postanowiły we formalnej konwencji uregulować przewidowanie wojsk, które w ciągu roku zeszłego i bieżącego do królestwa Bawaryi wkroczyły, lub wkraczają, i tamże dotychczas pozostały, przeto ułożyli się niżej podpisani, a to: w imieniu cesarsko-austrijskiego rządu cesarski prezydent ministrów, minister spraw wewnętrznych i domu cesarskiego, tajny radzca, szambelan, i feldmarszałek-porucznik Feliks książę Schwarzenberg na mocy urzędu swego; — w imieniu zaś królewsko-bawarskiego rządu królewsko-bawarski szambelan, dziedziczny radzca państwa, nadzwyczajny poseł i upelnomocniony minister przy cesarskim dworze, Maksymilijan hrabia Lerchenfeld-Koefering, na mocy własnego ku temu udzielonego mu pelnomocnictwa królewskiego względem postanowień następujących:

§. 1. C. k. wojska austrijskie mają prawo żądania tego samego w żywności zaopatrzenia, jakie się należy wojskom królewsko-bawarskim wedle istniejących w tej mierze przepisów. Przeciwnie też c. k. rząd austrijski takie same uiszcza za to wynagrodzenie, jakie daje Bawaryja za żywność, wojskom jej dostarczaną.

§. 2. C. k. rząd austrijski obowiązuje się c. k. austrijskie kantonujące i obozujące wojsko własnym przewidować kosztem, zatem własnym prowadzić kosztem zarząd co do mięsa i innych żywności środków, i zakładać magazyny furazu, czyto na miejscach stanowczych, czy też za wojskiem postępując, nareszcie i szpitale urządzać.

§. 3. Jeżeli podczas marszu obowiązani są kwaterodawcy dostarczać żywności, tedy takowa dla żołnierza jest następująca;

a) na śniadanie posilna zupa;

b) na obiad posilny rosół, jarzyna, $\frac{1}{2}$ funta mięsa, lub w braku tego pokrępną legumina, nareszcie $\frac{1}{2}$ masy ($\frac{1}{2}$ litre) piwa;

c) na kolację zupa i $\frac{1}{4}$ funta mięsa, lub zamiast tego $\frac{1}{2}$ masy ($\frac{1}{2}$ litre) piwa; $\frac{1}{3}$ masy ($\frac{1}{2}$ litre) piwa, wedle okoliczności miejsca zastąpić może $\frac{1}{4}$ masy

S t a a t s - V e r t r a g

zwischen Oesterreich und Baiern, in Betreff der Verpflegung k. k. österreichischer Truppen auf königlich-baierischem Gebiete.

(Unterzeichnet zu Wien am 15. März 1851 und in den beiderseitigen Ratifikationen zu München am 16. April 1851 ausgewechselt.)

(im Reichs-Gesetzblatte, XLIII. Stück No. 155, ausgegeben am 28. Juni 1851).

Nachdem die kaiserlich-österreichische und die königlich-baierische Regierung beschlossen haben, die Verpflegung der im vorigen und laufenden Jahre in das Königreich Baiern eingerückten, einrückenden und zeitweise dort verbliebenen kaiserlich-österreichischen Truppen durch eine förmliche Uebereinkunft zu regeln, haben sich die Unterzeichneten, nämlich im Namen der kaiserlich-österreichischen Regierung der kaiserliche Minister-Präsident, Minister der auswärtigen Angelegenheiten und des kaiserlichen Hauses, geheime Rath, Kämmerer und Feldmarschall-Lieutenant, Felix Fürst zu Schwarzenberg, kraft seines Amtes, — und im Namen der königlich-baierischen Regierung der königlich-baierische Kämmerer, erbliche Reichsrath, außerordentliche Gesandte und bevollmächtigte Minister am kaiserlichen Hofe Maximilian Graf von Lerchenfeld-Koefering, kraft der ihm hiezu ertheilten besonderen königlichen Vollmacht, über nachstehende Bestimmungen vereinbaret:

§. 1. Die k. k. österreichischen Truppen haben in Baiern dieselbe Verpflegung anzusprechen, welche den königlich-baierischen Truppen vorschristmäßig gebührt. Dagegen wird für sie durch die k. k. österreichische Regierung auch dieselbe Vergütung geleistet, welche Baiern für die Verpflegung seiner Truppen gewährt.

§. 2. Die k. k. österreichische Regierung verpflichtet sich, die kantonirenden und lagernden k. k. österreichischen Truppen auf eigene Kosten zu verpflegen, und deßhalb auf ihre Kosten die Fleisch- und Lebensmittel-Regie und Fourage-Magazine an bleibenden Orten oder den Truppen folgend, sowie die Krankenhäuser einzurichten.

§. 3. Müssen auf dem Marsche die Quartierträger die Verpflegung verabreichen, so hat jene eines Soldaten zu bestehen:

- a) zum Frühstück aus einer nahrhaften Suppe;
- b) zum Mittagessen aus einer nahrhaften Suppe, Gemüse, $\frac{1}{2}$ Pfund Fleisch, oder in Ermanglung des Letzteren einer ergiebigen Mehlspeise, dann $\frac{1}{2}$ Maß ($\frac{1}{2}$ litre) Bier;
- c) zum Abendessen aus Suppe und $\frac{1}{4}$ Pfund Fleisch, oder statt des Letzteren $\frac{1}{2}$ Maß ($\frac{1}{2}$ litre) Bier; statt der $\frac{1}{2}$ Maß ($\frac{1}{2}$ litre) Bier kann je nach den Ver-

($\frac{1}{4}$ litre) wina, lub $\frac{1}{16}$ masy ($\frac{1}{16}$ litre) wódki. Dzienna porcja chleba wynosi $1\frac{1}{2}$ funta, lub na każdy z trzech wspomnianych czasów jada $\frac{1}{2}$ funta.

§. 4. Za takie zupełne żywności dostarczenie płacić się będzie za każdego z ludzi dziennie 24 kr. w mon. rzeszy niem., lub 20 kr. w mon. kon. w. w. Jeżeli dostarczenie żywności podzielone jest na różne stacje, tedy płaci się za każdego z ludzi dziennie

za obiad 15 kr. w mon. rz. n., czyli $12\frac{1}{2}$ kr. m. k. w. w.,

za kolację 6 kr. w mon. rz. n., czyli 5¹ kr. m. k. w. w.,

za śniadanie 3 kr. w mon. rz. n., czyli $2\frac{1}{2}$ kr. m. k. w. w.

Jeżeli zamiast obiadu i kolacji jadlo raz tylko nastąpić może, płaci się za posilniejsze jadlo 21 kr. w mon. rz. n., czyli $17\frac{1}{2}$ kr. m. k. w. w.

Za kwaterę z łożem, opałem i światłem, jeżeli kwaterunek w noc przypada, opłaca się dalej 4 kr. w mon. rz. n., czyli $3\frac{1}{3}$ kr. m. k. w. w.

§. 5. Oficerowie i urzędnicy wojskowi w powszechności tylko w osobnych, należycie opatrzonych kwaterach z łożem, światłem i opałem będą umieszczeni.

Wynagrodzenie, za kwaterunek przypadające, wymierza się w sposób następujący:

1. oficer aż do porucznika za dwóch prostych żołnierzy;
2. kapitan, major i podpułkownik za trzech żołnierzy prostych;
3. pułkownik za czterech żołnierzy prostych;
4. generał-major za sześciu żołnierzy prostych;
5. generał-porucznik, lub wyższy oficer za ośmiu żołnierzy prostych; — urzędnik zaś wojskowy będzie pod względem kwaterunku wedle rangi cenionym. Każdy razem z oficerem zakwaterowany służący — będzie policzony za dalszego nad wyszczególnioną liczbę przypadającego żołnierza prostego.

§. 6. Na żądanie są kwaterodawcy także obowiązani i oficerom dostarczać żywności

Przypadające tu wynagrodzenie ustanawia się:

a) za obiad wraz z $\frac{1}{2}$ masy piwa na 38 kr. w mon. rz. n., czyli $31\frac{2}{3}$ kr. m. k. w. w.

b) za kolację na 22 kr. w mon. rz. n., czyli $18\frac{1}{3}$ kr. m. k. w. w.

§. 7. Co do przewidowania żołnierzy prostych i oficerów chorobą złożonych, zastosowane będą ceny, wyznaczone w konwencyi z dnia 24. Lipca 1818 Nr. 11. na 36. kr. w mon. rz. n., czyli 30 kr. m. k. w. w., *rec.* 1 złt. r. 12. kr. w mon. rz. n., czyli 1 złt. r. m. k. w. w.

hältnissen des Ortes $\frac{1}{4}$ Maß ($\frac{1}{4}$ litre) Wein oder $\frac{1}{16}$ Maß ($\frac{1}{16}$ litre) Brantwein gereicht werden. Die tägliche Brodportion beträgt $1\frac{1}{2}$ Pfund, oder für jede der 3 Mahlzeiten $\frac{1}{2}$ Pfund.

§. 4. Für diese volle Verköstigung werden pr. Mann den Tag 24 fr. R. W. oder 20 fr. K. M. W. W. vergütet. Ist die Verköstigung auf mehrere Stationen vertheilt, so werden

für die Mittagkost 15 fr. R. W. oder $12\frac{1}{2}$ fr. K. M. W. W.,

für die Abendkost 6 fr. R. W. oder 5 fr. K. M. W. W.,

für die Morgenkost 3 fr. R. W. oder $2\frac{1}{2}$ fr. K. M. W. W.

auf den Mann und Tag gerechnet. Wenn statt der Mittag- und Abendkost das Essen nur einmal genommen werden kann, so werden für dieses zu verstärkende Essen 21 fr. R. W. oder $17\frac{1}{2}$ fr. K. M. W. W. vergütet.

Für das Quartier mit Liegerstätte, Holz und Licht wird, wenn die Einquartierung über Nacht stattfindet, eine weitere Vergütung von 4 fr. R. W. oder $3\frac{1}{2}$ fr. K. M. W. W. geleistet.

§. 5. Die Offiziere und Militärbeamten werden in der Regel nur auf Dach und Fach mit Liegerstatt, Beleuchtung und Beheizung einquartiert.

Die zu leistende Vergütung wird in diesem Falle in der Weise bemessen, daß

1. ein Offizier bis zum Oberleutnant, einschließlich für zwei Mann;
2. ein Hauptmann, Major und Obristlieutenant für drei Mann;
3. ein Oberst für vier Mann;
4. ein General-Major für sechs Mann; und
5. ein General-Lieutenant oder höherer Offizier, für acht Mann; — ein Militär-Beamter aber nach seinem Range berechnet wird. — Jeder mit einem Offizier einquartierte Bediente wird für einen weiteren Mann gezählt.

§. 6. Auf Verlangen haben die Quartierträger den Offizieren auch die Verpflegung zu leisten.

Die hiefür zu leistende Vergütung wird:

- a) für das Mittagessen sammt $\frac{1}{2}$ Maß Bier auf 38 fr. R. W. oder $31\frac{2}{3}$ fr. K. M. W. W.;
- b) für das Abendessen auf 22 fr. R. W. oder $18\frac{1}{2}$ fr. K. M. W. W. festgesetzt.

§. 7. Bezüglich der Verpflegung erkrankter Soldaten und Offiziere finden die in der Konvention vom 24. Juli 1818 Art. 11, bestimmten Ansätze von 36 fr. R. W. oder 30 fr. K. M. W. W., rec. 1 fl. 12 fr. R. W. oder 1 fl. K. M. W. W. Anwendung.

§. 8. Żądany i przez kwaterodawców dostarczony furaz będzie wynagrodzony za każdą ciężką racyję po 25 kraje. w mon. rz. niem., czyli po 20 kr. m. k. w. w., za racyję dla ciężkiej kawaleryi po 22 kr. w mon. rz. n., czyli 18 $\frac{1}{3}$ kr. m. k. w. w., za lekkie racyje po 18 kr. w mon. rz. n., czyli po 15 kr. m. k. w. w.

Ceny te wynoszą:

a) przy ciężkiej racyi dla koni do pociągu za

$\frac{1}{20}$ szefla owsa 18 kr. w mon. rz. n., czyli 15 kr. m. k. w. w.
za 10 funtów siana 7 kr. w mon. rz. n., czyli 5 $\frac{5}{6}$ kr. m. k. w. w.;

b) przy racyi dla ciężkiej kawaleryi, za

$\frac{1}{24}$ szefla owsa 15 kr. w mon. rz. n., czyli 12 $\frac{1}{2}$ kr. m. k. w. w.
za 10 funtów siana 7 kr. w mon. rz. n., czyli 5 $\frac{5}{6}$ kr. m. k. w. w.;

c) przy lekkiej racyi, za

$\frac{1}{30}$ szefla owsa 12 kr. w mon. rz. n., czyli 10 kr. m. k. w. w.
za 9 funtów siana 6 kr. w mon. rz. n., czyli 5 kr. m. k. w. w.

Za słomę na podściółkę, i za umieszczenie koni w ogólności, nie daje się żadnego wynagrodzenia, za co też mierzwa końska kwaterodawcom pozostanie.

§. 9. Za zwyczajną podwodę wynagradza się: od konia po 30 kr. w mon. rz. n., czyli 25 kr. m. k. w. w.; od wozu 15 kr. w mon. rz. n., czyli 12 $\frac{1}{2}$ kr. m. k. w. w., a za żywności dla parobka 10 kr. w mon. rz. n., czyli 8 $\frac{1}{3}$ kr. m. k. w. w. za milę, nie licząc już osobno ładunku powrotnego.

§. 10. C. k. rząd austrijacki wskaże komendantom swych wojsk, ażeby liwerantom wystawiali kwity na każdy liwerunek jakiegobądź rodzaju, z wyrażeniem oraz wartości umówionej.

§. 11. C. k. rząd austrijacki jest dalej obowiązany, przydać wojskom swym dostateczną liczbę urzędników rachunkowych, i w razie wymaszerowania z miejsca natychmiast, przy dłużej zaś trwającym kantonowaniu, przynajmniej co tydzień obrachowywać się z kwaterodawcami i liwerantami.

§. 12. C. k. rząd austrijacki wynagradza wszystkie koszta marszu i prowidowania każdego razu natychmiast, a przynajmniej co miesiąc gotówką, podług bawarskiej stopy monetowej.

Królewsko-bawarski rząd gotowym się oświadcza, że, o ile się to stać może, i jest potrzebnem, zaliczyć kaze pewne, odpowiednie sumy liwerantom żywności i furazu dla rozpoczęcia liwerunku.

C. k. rząd austrijacki, jeżeli z onego oświadczenia użytek robi, obowiązany jest najdalej w miesiąc odpłatę uiścić, z zastrzeżeniem likwidacyi, którą

§. 8. Wenn die Fourage von den Quartierträgern verlangt und abgegeben wird, so ist die schwere Ration mit 25 fr. N. W. oder 20 $\frac{5}{6}$ fr. K. M. W. W., die Ration der schweren Kavallerie mit 22 fr. N. W. oder 18 $\frac{1}{3}$ fr. K. M. W. W. und die leichte Ration mit 18 fr. N. W. oder 15 fr. K. M. W. W. zu vergüten.

Diese Sätze berechnen sich:

- a) Bei der schweren Ration für Zugpferde, für
 $\frac{1}{20}$ Schäffel Hafer 18 fr. N. W. oder 15 fr. K. M. W. W.,
 10 Pfund Heu 7 fr. N. W. oder 5 $\frac{5}{6}$ fr. K. M. W. W.;
- b) bei der Ration für schwere Kavallerie, für
 $\frac{1}{24}$ Schäffel Hafer 15 fr. N. W. oder 12 $\frac{1}{2}$ fr. K. M. W. W.,
 10 Pfund Heu 7 fr. N. W. oder 5 $\frac{5}{6}$ fr. K. M. W. W.;
- c) bei der leichten Ration, für
 $\frac{1}{30}$ Schäffel Hafer 12 fr. N. W. oder 10 fr. K. M. W. W.,
 9 Pfund Heu 6 fr. N. W. oder 5 fr. K. M. W. W.,

für das Streustroh und für die Unterbringung der Pferde überhaupt, wird keine Vergütung geleistet, wogegen der Pferdedünger den Quartierträgern überlassen bleibt.

§. 9. Für die gewöhnliche Borspann wird für das Pferd 30 fr. N. W. oder 25 fr. K. M. W. W., für den Wagen 15 fr. N. W. oder 12 $\frac{1}{2}$ fr. K. M. W. W. und für die Verpflegung des Knechtes 10 fr. N. W. oder 8 $\frac{1}{3}$ fr. K. M. W. W. für die Meile, ohne besondere Verrechnung der Rückfracht vergütet.

§. 10. Die k. k. österreichische Regierung wird ihre Truppen-Kommandanten anweisen, für jede Lieferung, welcher Art sie auch sei, dem Lieferanten eine Quittung, welche zugleich den accordmäßigen Werth ausdrückt, auszustellen.

§. 11. Die k. k. österreichische Regierung verpflichtet sich ferner, ihren Truppen eine hinreichende Zahl von Rechnungsbeamten beizugeben, und sogleich¹ bei dem Abmarsche aus dem Orte, bei länger dauernden Cantonnements aber, wenigstens jede Woche mit den Quartierträgern und Lieferanten abzurechnen.

§. 12. Die k. k. österreichische Regierung wird die sämtlichen Marsch- und Verpflegskosten jedesmal sogleich, wenigstens aber alle Monate in barem Gelde, nach dem bayerischen Münzfuß vergüten.

Die königlich-bayerische Regierung ist erbötig, an Lieferanten von Lebensmitteln und Fourage, so weit möglich und nothwendig, für Beginn der Lieferung einen bemessenen Vorschuß leisten zu lassen.

Macht die k. k. österreichische Regierung von diesem Erbiethen Gebrauch, so verpflichtet sich dieselbe, den Rückersatz längstens in einem Monate zu leisten, vorbehalt-

przygotuje austrijski rząd za koszta, lożone z powodu egzekucyi w państwach związkowych, by wedle ustaw istniejących dla państw związkowych, otrzymać wynagrodzenie od państw do tego zobowiązanych.

§. 13. W razie opędzenia tych kosztów, sposobem zaliczenia przez królewsko-bawarski rząd, uznaje c. k. rząd austrijski już naprzód kwity i likwidacyje za rzetelne przez swych komendantów wojskowych, lub urzędników rachunkowych, lub innych wojskowych wystawione.

W dowód czego następują podpisy.

Dano we Wiedniu dnia piętnastego Marca, roku tysiąc ośmset pięćdziesiątego pierwszego.

F. Schwarzenberg m. p.

Feldmarszałek-porucznik (L. S.)

Hr. **Lerchenfeld** m. p.

(L. S.)

194.

Rozporządzenie krajowej dyreccyi skarbowej z dnia 1. Maja 1851,

wydane do wszystkich powiatowych administracyj kameralnych,

względem poboru zupełnej opłaty składowej od gorzałki, spirytusu wódeczanego, oleju palnego, i od łożu w głównym urzędzie cłowym.

Wysokie Ministerstwo skarbu poleciło rozporządzeniem z dnia 7. Kwietnia 1851 za l. 10539-536, ażeby, zważywszy, że od roku 1839 handel łożem, olejem palnym, gorzałką i spirytusem wódeczanym nie tylko się nie wzmógł, ale przeciwnie się pomniejszył, w głównym urzędzie cłowym we Lwowie zaprzestano poboru opłaty składowej, wymierzanej od tychże artykułów w zmniejszonej ilości, a na przyszłość należąca według przepisów zupełną opłatę składową pobierano.

Krajewski m. p.

195.

Rozporządzenie okólne Ministerstwa wojny z dnia 2. Maja 1851 *),

o urlopowaniu górników skarbowych, zostających w związku wojskowym.

Zważywszy niekorzyści, jakie w prowadzeniu kopalń i hut w takim razie wynikają, jeżeli znajdujący się tamże robotnicy, zostający w związku wojskowym,

*) W skutek polecenia wysokiego Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 16. Maja 1851 l. 10239 poleceniem Rządu krajowego z dnia 23. Maja 1851 l. 20748 zostało nakazaniem ogłoszenie niniejszego okólnego rozporządzenia.

lich der Liquidirung, welche die österreichische Regierung für ihre aus Anlaß der Bundes-Exekution aufgewendeten Kosten bei dem deutschen Bunde einleiten wird, um dafür nach den bestehenden Bundesgesetzen die Entschädigung von denjenigen Staaten, die sie zu leisten haben, zu erhalten.

§. 13. Im Falle der vorschußweisen Berichtigung dieser Kosten durch die königlich-kaiserliche Regierung, erkennt die k. k. österreichische Regierung die von ihren Truppen-Kommandanten, oder Rechnungs-Beamten, oder anderen Militärs ausgestellter Quittungen und Liquidationen im Voraus als richtig an.

Urkund dessen die nachstehenden Fertigungen.

So geschehen zu Wien am fünfzehnten März Eintausend Acht Hundert Ein und Fünfzig.

F. Schwarzenberg m. p. **F.M.L.**
(L. S.)

Graf von Lerchenfeld m. p.
(L. S.)

194.

Erlaß der Finanz-Landes-Direktion vom 1. Mai 1851,

an sämtliche Kameral-Bezirks-Verwaltungen,

die Einhebung des vollständigen Lagerzinses von Branntwein, Branntweingeist, Brennöl und Anschlitt bei dem Hauptzollamte in Lemberg betreffend.

Das hohe Finanzministerium hat mit dem Erlaße vom 7. April 1851 Zahl 10539/536 angeordnet, daß es bei dem Umstande, wo sich seit dem Jahre 1839 der Verkehr mit Anschlitt, Brennöl, Branntwein und Branntweingeist nicht nur nicht vermehrt, sondern noch vermindert hat, von der bisher bewilligten Ermäßigung des Lagerzinses bei dem Hauptzollamte in Lemberg für diese Artikel abzukommen hat, und in Zukunft der vollständige vorschriftsmäßige Lagerzins einzuheben ist.

Krajewski m. p.

195.

Zirkular-Verordnung des Kriegsministeriums vom 2. Mai 1851 *),
die Beurlaubung der im Militär-Verbande stehenden Aerial-Montan-Arbeiter betreffend.

In Erwägung der Nachtheile, welche im Betriebe der Aerial-Gruben- und Hüttenwerke in den Fällen entstehen, wenn die dort befindlichen Arbeiter, welche im

*) Zu Folge Erlasses des hohen Ministeriums des Innern vom 16. Mai 1851 Z. 10239 wurde die Kundmachung dieser Zirkular-Verordnung mit dem Erlaße des Landesguberniums vom 23. Mai 1851 Zahl 20748 angeordnet.

nagle do służby wojskowej powołanymi bywają, Ministerstwo wojny w porozumieniu z c. k. Ministerstwem rolnictwa i górnictwa postanowiło, skarbowych górników na czas uwolnić od służby w następujący sposób:

Każdy świeżo asentowany górnik skarbowy ma zaraz z placu asentowania na trzy miesiące na urlop być puszczoney, ponieważ przez jego nagłe odejście dotycząca skarbowa kopalnia albo huta według zdania naczelników c. k. urzędów górniczych i dyrekcji istotnie na straty byłaby wystawiana.

Domaganie się takiego urlopu ze strony wymienionych naczelników mają komisje asentujące bez najmniejszej wymówki bezpośrednio zadosyć uczynić.

Urlopników, którzy zostają w skarbowej służbie górniczej i według uznania swoich zwierzchnich urzędów z tamąd nagle bez istotnej szkody dla kopalń albo hut ze służby oddaleni być nie mogą, w razie powołania ich do wojska za wdaniem się właściwych przełożonych zwierzchnich urzędów na dalszym trzymiesięcznym urlopie zostawić należy.

Tak nowo asentowani, jakoteż do służby wojskowej znowu powołani górnicy skarbowi, którym za wdaniem się naczelników zwierzchniego urzędu z wymienionego powodu dano trzymiesięczny urlop, mają po upływie tegoż natychmiast stawić się do swego korpusu, chyba żeby wymienieni naczelnicy z powodu niemożności zastąpienia tych robotników zmuszonymi się widzieli do Ministerstwa wojny za pośrednictwem przełożonego sobie Ministerstwa wnieść prośbę o dalsze urlopowanie tychże, w którychto przypadkach wprzód rozstrzygnięcia Ministerstwa wojny oczekiwać potrzeba.

O tych postanowieniach wszystkie oddziały wojsk, komisje asentujące i komendy powiatów zaciężnych dla zachowania się zawiadomić należy.

Cserich m. p.

196.

Rozporządzenie Rządu krajowego z dnia 2. Maja 1851,

wydane do wszystkich urzędów obwodowych wschodniej części kraju (za równoczesnem udzieleniem odpisu tegoż naczelnikowi komisji gubernijalnej w Krakowie w celu pełnienia urzędu w okręgu tamtejszym i obwodach zachodnich),

którem ponowiono przepisy o stanowieniu klacz we względzie bezpłatnego stanowienia klacz krajowych z skarbowemi ogierami, jakoteż względem zakazu dawania i przyjmowania za to jakich datków.

Według oznajmienia krajowej komendy wojskowej z dnia 25. p. m. do l. 5073 R. w skutek wysokiego rozporządzenia Ministerstwa wojny z dnia 18. Marca r. b. K. 2075, tutejszemu wydziałowi stadników i remontów przypomniano prze-

Militär = Verbände stehen, plötzlich zur Militär = Dienstleistung einberufen werden, hat man im Einvernehmen mit dem k. k. Ministerium der Landeskultur und des Bergwesens beschlossen, eine zeitliche Diensteseuthhebung der Avarial = Montanarbeiter unter folgenden Modalitäten zu gestatten:

Jeder neu assentirte Avarial = Montanarbeiter ist sogleich vom Assentplaze aus auf drei Monate zu beurlauben, weil durch dessen plötzlichen Abgang nach dem Ausspruche der obersten Vorstände der k. k. Bergämter und Direktionen der Betrieb des betreffenden Avarial = Berg = oder Hüttenwerks wesentlich gefährdet wird.

Dem Einschreiten der erwähnten Vorstände um eine derlei Beurlaubung, haben die Assentkommissionen ohne irgend welche Einstreuung und unmittelbar Folge zu geben.

Jene Militär = Urlauber, welche im Avarial = Montan = Dienste stehen und nach dem Erkenntniße der Oberämter von dort ohne wesentlichen Nachtheil der Berg = und Hüttenwerke nicht plötzlich entlassen werden können, sind im Falle ihrer Einberufung über Einschreiten der respectiven Oberamtsvorstände durch weitere drei Monate im Urlaube zu belassen.

Sowohl neu assentirte als auch die zum Militärdienste wieder einberufenen Avarial = Montanarbeiter, welchen über Einschreiten der Oberamts = Vorstände aus dem beregten Grunde ein dreimonatlicher Urlaub zugestanden worden ist, haben nach Ablauf desselben sogleich bei ihren Truppenkörpern einzurücken, es wäre denn, daß die erwähnten Vorstände wegen Unmöglichkeit des Ersazes sich bemüßigt fänden, die weitere Beurlaubung im Wege des ihnen vorgefetzten Ministeriums hierorts anzusuchen, in welchen Fällen vorerst die hierortigen Entscheidungen abzuwarten sind.

Von diesen Bestimmungen sind sämmtliche Truppenkörper, Assentkommissionen und Verb = Bezirks = Kommanden zur Wissenschaft und Darnachachtung zu verständigen.

Görich m. p.

196.

Erlass des Landesguberniums vom 2. Mai 1851,

an sämmtliche öbliche Kreisämter, (unter gleichzeitiger Mittheilung einer Abschrift an den Vorsteher der Gubernial = Kommission in Krakau zur Amtshandlung bezüglich des dortigen Gebietes und der westlichen Kreise),

betreffend die Erneuerung der Beschäl = Vorschriften wegen unentgeltlicher Belegung der Landesstutten durch Avarial = Beschäler, so wie auch bezüglich der hiesfür untersagten Anbiethung und Annahme von Geschenken.

Nach der Eröffnung des Landes = Militär = Kommando vom 25. v. M. Zahl 5073 R. wurden in Gemäßheit des hohen Kriegs = Ministerial = Erlasses vom 18. März l. J. R. 2075 dem hiesigen Beschäl = und Remontirungs = Departement die Be-

pisy stanowienia klacz, według których puszczenie do takowych ogierów skarbowych bez żadnej opłaty uskutecznić się ma, a którem oraz jest polecono, ażeby zdarzające się jeszcze tu i owdzie nadużycia to jest przyjmowanie datków, wszelkiemi rozrządzalnemi środkami uchylać.

Ze strony wydziału użyto wszelkich środków do położenia tamy nadużyciom tego rodzaju: że zaś krajowa komenda wojskowa po największej części do pożądanego celu doszła, dowodzi ta okoliczność, że już od lat wielu przeciw żołnierzom stadniczym żadne nie zaszły skargi, któreby się po ścisłym śledztwie uzasadnionemi okazały.

Ponieważ jednak żołnierze stadniczy, pomimo największej baczności swoich oficerów, nie zawsze dość ściśle mogą być strzeżeni, a koniarze, w zakładzie stadniczym uczestniczący, tudzież inne osoby wręczaniem pieniędzy lub innych datków dla własnego interesu przed innymi pierwszeństwo otrzymać starają się, i przez to sami uwodzą żołnierzy do przyjmowania datków; przeto zaleca się urzędowi obwodowemu, ażeby nie tylko ten reskrypt Ministerstwa wojny podległym sobie zwierzchnościom ogłosił, zarazem zawiadamiając, iż kto podoficera lub szeregowca do puszczenia ogierów z klaczami przeznaczonego, w celu zyskania pierwszeństwa do przyjęcia jakiegokolwiek datku uwodzi, zarówno z tym, co go przyjmie, stosownej karze podpadnie; lecz także przy wydarzających się przekupstwach sprawował należyte urzędowanie.

Gołuchowski m. p.

197.

Rozporządzenie prezydium krajowego z dnia 3. Maja 1851,

wydane do zwierzchników wszystkich obwodów (za równoczesnem zawiadomieniem gubernijalnej komisji w Krakowie),

jako do dokumentów lub pism w słowiańskim, romańskim lub węgierskim języku sporządzonych, i do użytku zagranicą przeznaczonych, niemieckie tłumaczenia dołączać należy.

Wysokie Ministerstwo spraw zewnętrznych spowodowane tem poszczególnem zdarzeniem, że mu w czeskim języku sporządzone dokumenta przedłożono, które, aby z nich zagranicą użytek uczynić można, wprzód tłumaczone być musiały, zażądało rozporządzenia, ażeby na przyszłość, przy przedkładaniu dokumentów lub pism, które w słowiańskim, romańskim, albo węgierskim języku są sporządzone, każdą razą także dołączano do tychże wierzytelne niemieckie tłumaczenie.

schäler = Vorschriften in Erinnerung gebracht, wornach die Belegung der Landesstutten durch ärarische Beschäler unentgeltlich zu geschehen hat, so wie auch auf die Abschaffung der hie und da noch vorkommenden Unfüge, welche in der Annahme von Geschenken bestehen, mit allen zu Gebote stehenden Mitteln hinzuwirken, anbefohlen wird.

Von Seite des Departements sind alle Mittel aufgeboten worden, um derartigen Unfügen Schranken zu setzen, und daß das Landes = Militär = Kommando auch größtentheils zum gewünschten Ziele gereichte, beweiset, daß seit Jahren keine Klagen gegen die Beschäl = Mannschaft vorgebracht wurden, welche nach genauer Untersuchung sich als rechthältig bewiesen hätten.

Da jedoch die exponirte Mannschaft, ohngeachtet der größten Aufmerksamkeit ihrer vorgesetzten Offiziere, nicht immer streng genug überwacht werden kann, und die an der Beschälanstalt theilnehmenden Züchter und sonstige Individuen durch Ertheilung von Geld oder sonstigen Geschenken sich nur aus dem eigenen Interesse untereinander zu bevorzugen suchen, und dadurch selbst die Mannschaft zur Annahme von Geschenken verführen, so wird das Kreisamt nicht nur zur Verlautbarung dieses Kriegs = Ministerial = Reskriptes bei den unterstehenden Obrigkeiten und gleichzeitigen Bekanntgebung, daß Jeder, welcher einen auf Landes = Beschälung exponirten Unteroffizier oder Gemeinen, im Interesse einer Bevorzuehung, zur Annahme von wie immer Namen habenden Geschenken verleitet, gleich wie der Annehmende einer angemessenen Strafe zu Falle, sondern auch zur gehörigen Amtshandlung bei vorkommenden Bestechungen angewiesen.

Goluchowski m. p.

197.

Erlass des Landes = Präsidiums vom 3. Mai 1851,

an sämtliche Kreisvorsteher, (unter gleichzeitiger Verständigung der Gubernial = Kommission zu Krakau),

wegen Beifügung deutscher Uebersetzungen von in einer slavischen, in der romanischen oder ungarischen Sprache abgefaßten, und zum Gebrauche im Auslande bestimmten Urkunden oder Schriften.

Das hohe Ministerium des Aeußeren hat aus Anlaß eines speziellen Falles, wo demselben in böhmischer Sprache verfaßte Urkunden zugekommen sind, welche, um davon im Auslande Gebrauch machen zu können, vorher übersetzt werden mußten, um die Verfügung ersucht, daß künftighin bei Mittheilung von Urkunden oder Schriftstücken, welche in einer slavischen, in der romanischen oder ungarischen Sprache abgefaßt, und zum Gebrauche im Auslande bestimmt sind, jedesmal auch eine authentische deutsche Uebersetzung beigefügt werden möchte.

O czem stosownie do rozporządzenia wysokiego Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 28. prz. mies. za l. 8454, zawiadamiam WWMPana dla dokładnego zachowania się w wydarzonych wypadkach.

Gołuchowski m. p.

198.

Rozporządzenie Rządu krajowego z dnia 9. Maja 1851,

wydane do wszystkich urzędów obwodowych i do magistratu lwowskiego (za równoczesnem udzieleniem odpisu naczelnikowi gubernijalnej komisji w Krakowie),

względem żądania wynagrodzenia ze skarbu państwa za bydła zabite celem przytłumienia zarazy.

Wysokie Ministerstwo spraw wewnętrznych, powodowane poszczególnym wypadkiem oznajmiło wysokiem rozporządzeniem z dnia 3. b. m. za l. 1631, że postanowienia dekretu byłej nadwornej kancelaryi z dnia 28. Grudnia 1844 za l. 41335 *), według których właścicielowi bydła, w celu przytłumienia zarazy zabitych, zwrócenie szacunkowej wartości tychże ze skarbu państwa tylko wtedy przyznać należy, jeżeli są na to dowody, że wciśnięcia się zarazy w jakikolwiek sposób nie stał się winnym, lub też jej wybuchnięcia nie tań, tem bardziej przy ocenieniu pertraktacyj względem wynagrodzenia za bydło w nadmienionym celu zabite i nadal przestrzegane być mają, gdy w nowych, wysokiem rozporządzeniem Ministeryjalnem z dnia 11. Września r. p. za l. 18751 **) wydanych przepisach o użyciu maczugi w ustępie III. ta sama zasada jest wyznaczoną.

O tem rozporządzeniu oznajmia się urzędowi obwodowemu (magistratowi) odnośnie do okólnika Rządu krajowego z dnia 17. Września r. p. za l. 47650, dla wiadomości i najściślejszego zastosowania się przy ocenianiu pretensyj względem wynagrodzenia za bydła, w wskazanym celu zabite.

Gołuchowski m. p.

199.

Obwieszczenie Rządu krajowego z dnia 15. Maja 1851,

tyczące się organizacyi austryjackiej służby konsularnej we Wschodniej Indyi i krajach za nią leżących.

Jego Ces. Król. Mość raczył najwyższem postanowieniem z dnia 30. Marca 1851 na najuniżeńsze przedstawienie Ministra handlu, uczynione na mocy uchwały

*) W krajowym Zbiorze praw z roku 1845, nr. 6, stronica 12.

**) W Dzienniku krajowym praw, część XVII, nr. 518.

Wovon ich Euere in Gemäßheit des Erlasses des hohen Ministeriums des Inneren vom 28. v. M. J. 8454 zur genauen Darnachachtung in vorkommenden Fällen in die Kenntniß setze.

Goluchowski m. p.

198.

Erlaß des Landesguberniums vom 9. Mai 1851,

an sämtliche Kreisämter und den Lemberger Magistrat, (unter gleichzeitiger Mittheilung einer Abschrift an den Vorsteher der Gubernial-Kommission zu Krafau),

betreffend den Anspruch auf den Werthersatz aus dem Staatsschatze für, im Zwecke der Unterdrückung der Rinderpest, getödtete Viehstücke.

Das hohe Ministerium des Inneren hat aus Anlaß eines speziellen Falles mit dem hohen Erlasse vom 3. d. M. J. 1631 bedeutet, daß die Bestimmungen des Dekretes der bestanden Hofkanzlei vom 28. December 1844 J. 41335*), vermöge welcher dem Eigenthümer der im Zwecke der Unterdrückung der Rinderpest getödteten Viehstücke der Ersatz ihres Schätzungswerthes aus dem Staatsschatze nur dann zuzusprechen sei, wenn derselbe erwiesenermaßen an der Einschleppung der Seuche nicht irgend eine Schuld trägt, oder deren Ausbruch nicht verheimlicht hat, um so mehr bei Beurtheilung von Verhandlungen über Ersatzleistung für das im erwähnten Zwecke getödtete Vieh fortan zu gelten haben, als auch in der mit dem hohen Ministerial-Erlasse vom 11. September v. J. Zahl 18751**) erlassenen neuen Vorschrift über die Anwendung der Keule im Absatze III. derselbe Grundsatz ausgesprochen worden ist.

Das Kreisamt (der Magistrat) wird hievon mit Beziehung auf das Gubernial-Kreis Schreiben vom 17. September v. J. Zahl 47750 zur Wissenschaft und zur genauesten Darnachachtung bei Würdigung der Ansprüche auf den Werthersatz der in dem betreffenden Zwecke getödteten Viehstücke in die Kenntniß gesetzt.

Goluchowski m. p.

199.

Kundmachung des Landesguberniums vom 15. Mai 1851,

bezüglich der Organtirung des österreichischen Konsulardienstes in Ostindien und den Hinterländern.

Seine k. k. Majestät haben mit Allerhöchster Entschließung vom 30. März 1851, über den auf Grundlage eines Ministerrathesbeschlusses erstatteten allerunterthänigsten

*) In der Provinzial-Gesetzsammlung vom Jahre 1845, Nr. 6, Seite 12.

**) Im Landes-Gesetzblatte, XVII. Stück, Nr. 518,

radę Ministrów, zatwierdzić organizację austriackiej służby konsularnej w Indiach Wschodniej i krajach za nią leżących.

Stosownie do tej, najwyższą sankcją mającej organizacyi ustanawia się w owych krajach najprzód następujące austriackie urzędy konsularne:

I. Kierujący, bezpośrednio pod władzą Ministerstwa handlu zostający cesarski Jeneralny konsulat w Singaporze, którego okręg urzędowy rozciągać się będzie na wybrzeże i morze na południowy wschód od przylądka Negrais z dalszą Indyją, półwyspem Malaką, wyspami archipelagu indyjskiego (mianowicie z osadami holenderskimi na Jawie, Sumatrze i na reszcie wysp Sundzkich, z wyspami Moluckimi i Filipińskimi) tudzież na porty chińskie.

II. Kierujący, bezpośrednio pod władzą Ministerstwa handlu zostający cesarski konsulat w Bombaju, jako okręg urzędowy dla wybrzeża zachodniego Indyi przedniej od granicy Belludżystanu i ujść Indu ku południowi aż do przylądka Komoryn.

III. Kierujący, bezpośrednio pod władzą Ministerstwa handlu zostający cesarski konsulat w Kalkucie dla wybrzeżów zatoki bengalskiej na wschód od przylądka Komoryn na całą ich rozciągłość z tej i z tamtej strony ujść Gangiesu aż do południowej granicy prowincyi Arakanu, wyłączając wyspy Cejlouu.

Jeneralny konsulat w Singaporze należy do rzędu płatnych urzędów konsularnych. Obydwa konsulatory, w Bombaju i Kalkucie, są niepłatnymi urzędami konsularnymi, które przełożeni ich piastują jako urząd honorowy, nadający upoważnienie do pobierania taks konsularnych taryfą ustanowionych; jednakże obudwom tym konsułatom dodaje się w własności kanclerza płatny urzędnik pomocniczy, umieszczony jako rzeczywisty cesarski urzędnik.

Wymienionym trzem kierującym urzędom konsularnym, których połączenie służbowe między sobą instrukcyja orzeka, oddaje się pod zarząd podług ich powyżej określonych okręgów urzędowych, agencye konsularne w Madrasie, Kolumbie, Batawii i Kantonie, niemniej urzędy konsularne, jakieby na zasadzie późniejszego doświadczenia w tych okręgach urzędowych jeszcze ustanowić go wypadło.

Co w skutek rozporządzenia wysokiego Ministerstwa handlu z dnia 5. Maja 1851 do l. 770 do powszechnej podaje się wiadomości.

Goluchowski m. p.

Vortrag des Handelsministers, die Organisation des österreichischen Konsulardienstes in Ostindien und den Hinterländern zu genehmigen geruht.

Dieser allerhöchst sanktionirten Organisation zu Folge, haben in jenen Ländern zunächst folgende österreichische Konsularämter zu bestehen:

I. Ein leitendes, unmittelbar dem Handelsministerium untergeordnetes kaiserliches General-Konsulat in Singapore, dessen Amtsbezirk sich über das Küsten- und Seegebiet südöstlich vom Cap-Negrais mit Hinterindien, der Halbinsel Malaka, den Inseln des indischen Archipels (namentlich den niederländischen Kolonien auf Java, Sumatra und den übrigen Sunda-Inseln, den Molukken und den Philippinen), dann den chinesischen Häfen zu erstrecken hat.

II. Ein leitendes, unmittelbar dem Handelsministerium untergeordnetes kaiserliches Konsulat in Bombay, für die Westküste Vorderindiens, von der Grenze Beludschistans und den Mündungen des Indus südwärts bis Cap-Comorin als Amtsgebiet.

III. Ein leitendes, unmittelbar dem Handelsministerium untergeordnetes kaiserliches Konsulat in Calcuta, für die Küsten des bengalischen Golfes östlich vom Cap-Comorin in ihrer ganzen Ausdehnung dieß- und jenseits der Mündungen des Ganges bis zur Südgrenze der Provinz Arracan, die Insel Ceylon miteingeschlossen, als Amtsgebiet.

Das General-Konsulat in Singapore gehört in die Reihe der besoldeten Konsularämter. Die beiden Konsulate in Bombay und Calcutta sind unbesoldete Konsular-Dienstposten, welche von ihren Vorstehern als Ehrenstellen gegen die Berechtigung zum Bezuge der tarifmäßigen Konsulartaxen versehen werden; doch wird jedem dieser beiden Konsulate ein besoldeter als wirklicher kaiserlicher Staatsbeamte angestellter Hilfsbeamte als Kanzler beigegeben.

Den genannten drei leitenden Konsularämtern, für deren dienstlichen Verband unter einander durch die Amtsinstrukzion vorgesehen wird, werden nach Maßgabe ihrer obenbezeichneten Amtsgebiete die Konsular-Agenten in Madras, Colombo, Batavia und Canton, so wie die in diesen Amtsgebieten nach Anhandgabe der weiteren Erfahrungen noch ferners zu errichtenden Konsularämter untergeordnet.

Was zu Folge Erlasses des hohen Handelsministeriums vom 5. Mai l. S. Zahl 770 zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Goluchowski m. p.

200.

Rozporządzenie krajowej dyrekeyi skarbowej z dnia 17. Maja 1851,

wydane do władz, urzędów i organów onej podległych,

o wymiarze należytości od zaległych prowizyj od pretensyj, wpisanych do ksiąg publicznych.

Wysokie Ministerstwo skarbu wydało rozporządzeniem z dnia 2. Kwietnia 1851 do l. 9464-856 następujące objaśnienie:

Według istniejących ustaw nabywa się prawa rzeczowego do nieruchomości dopiero od chwili wpisania go do ksiąg publicznych, wczem co do pierwszeństwa rozstrzyga czas podania dotyczącej proźby do instancyi rzeczowej. Jeżeli więc zaciąga się do ksiąg publicznych pretensyję, lub wyrok sądowy, przyznający pretensyję, prawo rzeczowe, które się nabywa, może się rozciągać jedynie na to, co od czasu wpisania okazuje się być przynależnością pretensyi, a więc tylko na prowizyję od pretensyi, zaczynającą się liczyć od tego czasu. Zaległa do tego czasu prowizyja od pretensyi wymaga osobnego wyszczególnienia, i przedstawia się jako osobna pretensyja.

Z tego wynika, że należytość od wpisu nie tylko od głównej pretensyi, lecz także od zalegającej prowizyi od pretensyi, jeżeli się prawo do niej do ksiąg zaciąga, podług kwoty przypadającej do dnia wpisania wymierzać należy.

Krajewski m. p.

201.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 18. Maja 1851^{*)},

wydane do dyrekcij skarbowych w Wiedniu, Pradze, Bernie, Lwowie, Graeu, Insbruku, Tryjeście, Budzie, Temeswarze i Hermansztadzie, do prefektur skarbowych w Medyulanie i Wenecyi, do dyrekcij podatkowych w Lineu, Klagenfurcie, Solnogradzie, Opawie, Czerniowcach i Lublanie, do dyrekeyi fabryk tytoniu, dyrekeyi dochodów loteryjnych i do głównego urzędu mennicznego,

względem uwolnienia pobieranej stałej płacy od podatku dochodowego w razach zetknięcia się tegoż z taksą, potrącać się mającą.

Na uczynione zapytanie, jak dalece sięga uwolnienie pobieranej płacy stałej od podatku dochodowego, w razie zetknięcia się tegoż z taksą potrącać się

^{*)} Odpisu tego rozporządzenia ministryjalnego udzielił Rząd krajowy w dodatku do rozporządzenia z dnia 20. Grudnia 1850 l. 63051 (Dziennik praw krajowych część XXVI. Nr. 691) na dniu 16. Czerwca l. 22967 wszystkim urzędom obwodowym, magistratowi lwowskiemu i naczelnikowi komisyi gubernijalnej w Krakowie do ogłoszenia, a krajowej izbie rachunkowej i prokuratorzy do wiadomości.

200.

Erlaß der Finanz = Landes = Direktion vom 17. Mai 1851,

an die unterstehenden Behörden, Aemter und Organe,

betreffend die **Gebührenbehandlung der rückständigen Interessen einer Forderung aus der Eintragung derselben in öffentliche Bücher.**

Das hohe Finanz = Ministerium hat mit dem Erlaße vom 2. April 1851 Z. 9464/856 nachstehende Belehrung herabgegeben :

Nach den bestehenden Rechtsgesetzen wird ein dingliches Recht auf unbewegliche Sachen erst von dem Zeitpunkte der Eintragung in die öffentlichen Bücher erworben, wobei in Absicht auf die Priorität der Zeitpunkt der Ueberreichung des diesfälligen Ansuchens bei der Real = Instanz entscheidet. Wird daher eine Forderung oder ein gerichtliches Erkenntniß, wodurch eine Forderung zuerkannt wird, in die öffentlichen Bücher eingetragen, so kann sich das dingliche Recht, welches erworben wurde, nur auf dasjenige erstrecken, was vom Zeitpunkte der Eintragung angefangen, als Zugehör der Forderung erscheint, somit nur auf die von diesem Zeitpunkte angefangen laufenden Interessen der Forderung. Die bis zu diesem Zeitpunkte rückständigen Interessen der Forderung bedürfen einer besonderen Auszeichnung und erscheinen daher als eine besondere Forderung.

Hieraus folgt, daß die Gebühr von der Eintragung nicht bloß von der Hauptforderung, sondern auch von den rückständigen Interessen der Forderung, falls das Recht auf dieselben bürgerlich eingetragen wird, nach dem bis zum Tage der Eintragung entfallenden Betrage zu bemessen ist.

Krajewski m. p.

201.

Erlaß des Finanzministeriums vom 18. Mai 1851*),

an die Finanz = Direktionen in Wien, Prag, Brünn, Lemberg, Graß, Innsbruck, Triest, Ofen, Temeswar und Hermannstadt, die Finanz = Praefekturen in Mailand und Venedig, die Steuer = Direktionen in Sinz, Klagenfurt, Salzburg, Troppau, Czernowiß und Laibach, die Tabak = Fabriken = Direktion, die Lotto = Gefälle = Direktion und das Hauptmünzamt,

in Betreff der Befreiung der stehenden Bezüge von der Einkommensteuer in Fällen des **Zusammentreffens derselben mit Taxabzügen.**

Aus Anlaß einer vorgekommenen Anfrage, wie weit sich die Befreiung der stehenden Bezüge von der Einkommensteuer bei dem Zusammentreffen mit Taxabzügen erstreckt,

*) Eine Abschrift dieses Ministerial = Erlasses hat die Landesstelle im Nachhange zu ihrem Erlaße vom 20. Dezember 1850 Z. 63051 (Landes = Gesetzblatt, XXVI. Stück, Nr. 691) am 16. Juni 1851 Z. 22967 sämmtlichen Kreisämtern, dem Lemberger Magistrate und dem Vorsteher der Gubernial = Kommission in Krakau zur Verlautbarung, dagegen der Provinzial = Staatsbuchhaltung und der Kammerprokurator zur Kenntnißnahme mitgetheilt.

mającą, odpowiada się, iż gdy taksa wedle prawa w przeciągu jednego roku, to jest w dwunastu miesięcznych ratach do spłacenia przypada, a także i pobór podatku dochodowego od stałej płacy w tych samych terminach, co i zaliczanie samej płacy się odbywa, zatem w razie zetknięcia się podatku dochodowego z takszą potrącać się mającą, częściowe lub całkowite uwolnienie od podatku dochodowego ograniczać się ma na przypadłe zaliczane raty z ulegającej podatkowi płacy stałej w przeciągu owych dwunastu miesięcy, w których prawnie nakazano od pobieranej płacy potrącać takse w celu zupełnego tejże ściągnięcia. Namienione więc uwolnienie nie może być rozciągnięte na czas dłuższy, jak trwa jednoroczna powinność opłacania tego podatku.

Jeżeli potrącanie taksy poczyna się w biegu roku administracyjnego, na który podatek dochodowy rozpisano, a trwa przez część następnego roku administracyjnego, tedy i w następnym roku administracyjnym aż do upływu przeznaczonych do spłacenia taksy dwunastu miesięcy, pobierane raty z ulegającej podatkowi płacy stałej uwolnione są od podatku dochodowego. Chociaż jednak w skutek osobnego pozwolenia potrącanie taksy na dłuższy czas, niż prawnie przepisane dwanaście miesięcy, rozszerzono, tedy przecież ztąd wnosić nie można, iż i całkowite lub częściowe uwolnienie od podatku dochodowego nad należytość dwunastomiesięczną rozciągnięto.

Podług tego kasy i urzędy podwładne zawiadomić należy.

Krauss m. p.

202.

Rozporządzenie Prezydium krajowego z dnia 19. Maja 1851,

wydane do przelożonych wszystkich obwodów i do ordynaryjatów wszech obrządków, do superintendentury wyznania augsb. i helw. i do prezesa komisji gubernijalnej w Krakowie (udzielone jednocześnie dowódzcy pułku żandarmeryi),

o oddaniu pułków żandarmeryi pod wojskową jurysdykcyję duchowną.

Według oznajmienia wysokiego Ministerstwa wyznań i oświecenia z dnia 31. Stycznia 1851 do l. 318-285 oddano załączonem tutaj, do wszystkich krajowych komend wojskowych wydanem rozporządzeniem wysokiego Ministerstwa wojny z dnia 3. Lutego 1850 l. 398 L. pułki żandarmeryi pod wojskową jurysdykcyję duchowną, i uznano za należące do wojska przechodniego (militia vaga).

findet man zu erwiedern, daß, da die Taxen gesetzlich im Laufe eines Jahres, nämlich in zwölf Monatsraten fällig werden und auch die Einhebung der Einkommensteuer von den stehenden Bezügen in denselben Zeitabschnitten, als die Zahlung der Bezüge selbst, geschieht, bei dem Zusammentreffen der Einkommensteuer mit einem Taxabzug die theilweise oder gänzliche Befreiung von der Einkommensteuer sich auf die, während derjenigen zwölf Monate fälligen Zahlungsraten des steuerpflichtigen Bezuges zu beschränken hat, für welche der Abzug zur Einbringung der Taxe gesetzlich angeordnet ist.

Die gedachte Befreiung kann daher nie über eine Jahresschuldigkeit dieser Steuer ausgedehnt werden.

Insoferne der Taxabzug im Laufe des Verwaltungsjahres, für das die Einkommensteuer ausgeschrieben wurde, beginnt, und während eines Theiles des nächst folgenden Verwaltungsjahres fortbauert, so findet auch die Befreiung von der Einkommensteuer für die Zahlungsraten des steuerpflichtigen Bezuges Statt, die während des nächstfolgenden Verwaltungsjahres bis zur Vollendung der für den Taxabzug eingeräumten zwölf Monate fällig werden. Ist hingegen der Taxabzug in Folge einer besonderen Bewilligung auf einen längeren Zeitraum, als die gesetzlich gestatteten zwölf Monate, erstreckt worden, so kann hieraus die Erweiterung der gänzlichen oder theilweisen Befreiung von der Einkommensteuer über die Steuergebühr von zwölf Monaten nicht abgeleitet werden.

Hiernach sind die unterstehenden Klassen und Aemter zu verständigen.

Krauß m. p.

202.

Erlass des Landes-Präsidiums vom 19. Mai 1851,

an sämtliche Kreisvorsteher und Ordinate aller Ritus, die Superintendentur der augsburg. und helvet. Konfession, und den Vorsteher der Gubernial-Kommission zu Krakau, (unter gleichzeitiger Mittheilung an den Genäd'armerie-Regiments-Kommandanten),

wegen Zuweisung der Genäd'armerie-Regimenter unter die militär-geistliche Jurisdiktion.

Laut Eröffnung des hohen Ministeriums des Kultus und Unterrichtes vom 31. Jänner 1851 Z. 318/285 sind durch die im Anschlusse mitfolgende an sämtliche Landes-Militär-Kommanden ergangene Verordnung des hohen Kriegs-Ministeriums vom 3. Februar 1850 Z. 398 L. die Genäd'armerie-Regimenter der militärgeistlichen Jurisdiktion zugewiesen, und als zur militia vaga gehörig erklärt worden.

Tem uzupełnia się wydane w roku 1808, a okolnikiem Rządu krajowego z dnia 14. Października 1808 do l. 45413 *) ogłoszone rozporządzenie o stosunkach jurysdykcji między duchowieństwem świeckiem a wojskowem.

Goluchowski m. p.

Aneks do l. 202.

**Rozporządzenie Ministerstwa wojny z dnia 3. Lutego 1850 ,
lit. L. 398,**

wydane do krajowych komend wojskowych w Wiedniu, Pradze, Bernie, Budzie, Lwowie, Graczu, Weronie, Zagrzebiu, Hermansztadzie i Zarze, i do jeneralnego dyrektora żandarmeryi feldmarszałka-porucz. Kempen.

Według powszechnego prawidła, oddane są wszystkie, pod jurysdykcją wojskową zestające oddziały (bransze) i korpusy wojsk, które do wojska przechodniego (militia vaga) należąc, nie mają swoich kapelanów, pod duchowną jurysdykcją superyjoratu polowego, w którego okręgu stoją.

Stosownie do tego prawidła mają więc superyjorowie polowi wykonywać jurysdykcję duchowną nad żandarmeryją, znajdującą się w ich okręgu; wolno im jednakże swoją opiekę duchowną tam, gdzie szczególne zachodzą powody, za pozwoleniem Ministerstwa zdać in subsidium na innych kapelanów polowych.

Do wszystkich z wyjątkiem Zary.

O tem czyni się wiadomo komendzie i t. d. w celu dalszego uwiadomienia tamecznego superyjoratu polowego, i dania mu stosownego polecenia, nakazując jej, ażeby: o ile przeniesienie opieki duchownej potrzebnem uznaje, uzasadnione w tym przedmiocie przedstawienie Ministerstwu przedłożyła.

Dla Zary.

To czyni się wiadomo komendzie i t. d., z zaleceniem stosowania się do tego rozporządzenia.

203.

Rozporządzenie krajowej dyrekcji skarbowej z dnia 28. Maja 1851 ,

wydane do podległych jej władz, urzędów i organów,

o stemplach w szpitalach. które jako zakłady gminne uważane być mają.

Na uczynione ztąd zapytanie, jak w postępowaniu co do stemplów uważać tarnowski szpital izraelski, wysokie Ministerstwo skarbu rozporządzeniem z dnia 29. Marca 1851 za l. 9734/889 oznajmiło, co następuje:

*) W galicyjskim zbiorze patentów z roku 1808, l. 50, str. 148.

Hiedurch erhält die über die Jurisdiktions-Verhältnisse zwischen der Zivil- und Militär-Geistlichkeit im Jahre 1808 erlassene, mit dem Kreisreiben des Landesguberniums vom 14. Oktober 1808 Z. 45413*) kund gemachte Verordnung eine Ergänzung.

Goluchowski m. p.

Beilage zu Nr. 202.

Verordnung des Kriegsministeriums vom 3. Februar 1850 lit. L. 398,

an die Landes-Militär-Kommanden zu Wien Prag, Brünn, Ofen, Lemberg, Graß, Verona, Agram, Hermannstadt und Zara, und an den General-Direktor der Gens'darmerie Feldmarschall-Lieutenant von Kempen.

Nach der allgemeinen Norm sind alle der Militär-Jurisdiktion unterstehenden Branchen und Truppenkörper, welche zur militia vaga gehören, und keine eigenen Feldkapläne haben, der geistlichen Jurisdiktion des Feld-Superiorats, in dessen Bezirke sie aufgestellt sind, zugewiesen.

Dieser Norm gemäß, haben demnach auch die Feldsuperioren über die in ihrem Bezirke befindliche Gens'darmerie die geistliche Jurisdiktion auszuüben, nur können dieselben diese ihre zuständige Seelsorge da, wo besondere Gründe dafür eintreten, mit hierortiger Genehmigung an einen anderen Feldkaplan in subsidium übertragen.

Für Alle mit Ausnahme Zara.

Das ic. wird hievon zur weiteren Verständigung und Anweisung des dortigen Feld-Superiorats in die Kenntniß gesetzt, und in soweit dasselbe eine Uebertragung für nothwendig erkennt, beauftragt, die dießfälligen motivirten Anträge hieher vorzulegen.

Für Zara.

Das ic. wird hievon zur Wissenschaft und Nichtschnur in die Kenntniß gesetzt.

203.

Erlaß der Finanz-Landes-Direktion vom 28. Mai 1851;

an die unterstehenden Behörden,ämter und Organe,

betreffend die Stempelbehandlung der Kranken-Anstalten, welche als Gemeinde-Anstalten zu betrachten sind.

Ueber die von hier in Betreff der Stempelbehandlung des Larnower israelitischen Krankenhauses vorgelegte Anfrage, hat das hohe Finanz-Ministerium mit dem Erlaße vom 29. März 1851 Z. 9734/889 Folgendes bedeutet:

*) In der galizischen Patentsammlung vom Jahre 1808, No. 50, Seite 148.

Przepisom wydanym na zasadzie ustawy stempłowej i taksowej z dnia 27. Stycznia 1840 względem postępowania co do stempla z zakładami publicznymi i prywatnymi, odjęła działalności ustawa tymczasowa z dnia 9. Lutego 1850, tylko więc postanowienia tej ostatniej ustawy służyć mogą za prawidło. Przy uwzględnieniu tychże, stosują się pozycyje taryfy 75. b., 43. a., 44. a., 48. l. zupełnie do tarnowskiego szpitalu izraelskiego i rozumić się to, że pokwitowania od zarządu szpitalnego na odebrane przezeń opłaty gminy, nie podlegają stemplowi. Jeżeli w tamtym kraju inne jeszcze zakłady dla chorych znajdują się, które jako zakłady gminne uważać należy, tedy i do tychże też same przepisy mają być zastosowane.

Krajewski m. p.

204.

Rozporządzenie krajowej dyrekcji skarbowej z dnia 28. Maja 1851,

wydane do podległych jej władz, urzędów i innych organów,
o stemplu dla ksiąg kas oszczędności.

W skutek rozporządzenia wysokiego Ministerstwa skarbu z dnia 6. Maja 1851 za l. 9069-818 przesłała się w załączeniu dla wiadomości i zachowania się wysoki dekret wydany do austryjackiej krajowej dyrekcji skarbowej o stemplowaniu ksiąg w kasach oszczędności.

Krajewski m. p.

Aneks do l. 204.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 6. Maja 1851 za l. 9069-818,

wydane do austryjackiej dyrekcji skarbowej.

Kasy oszczędności nie mogą podług całej rozciągłości spraw swoich, o ile względem tychże prowadzą księgi lub wpisy, być podciągniętymi pod przepisy taryfowej pozycyi 59. b., lecz z drugiej także strony nie mogą się zasłonić uwolnieniem od stempla, jeżeli ku osiągnięciu celu, dla którego istnieją, zajmują się przedsiębiorstwami przemysłowemi, ponieważ tymczasowa ustawa o należycieściach od spraw sądowych i t. d., księgi każdej przemysłowości bez różnicy, przez kogo i w jakim celu prowadzone są, uznaje w powołanem miejscu za podlegające stemplowi.

Ztąd wynika, że książki i wpisy kas oszczędności, w rzeczach eskontowania weksłów i zaliczek na akcye bankowe, i papiery rządowe, albo inne efekta, od powinności stemplowania ksiąg ustawą wyrzeczonej, wyjętymi być nie mogą.

Die Direktiven, welche im Grunde des Stempel- und Targesezes vom 27. Jänner 1840 bezüglich der Stempelbehandlung der öffentlichen und Privat-Anstalten erlassen wurden, sind durch das provisorische Gesetz vom 9. Februar 1850 außer Wirksamkeit gesetzt worden, daher bloß die Bestimmungen dieses Gesetzes zur Richtschnur dienen können. Mit Rücksicht auf dieselben haben auf das Larnower israelitische Spital als eine Gemeinde-Anstalt die Tarifsposten 75 b, 43 a., 44 a., 48 l. volle Anwendung, und es versteht sich, daß die Empfangsbestätigungen der Spitals-Verwaltung über die an sie abgeführten Gemeinde-Abgaben dem Stempel nicht unterliegen. Insofern dortlands noch andere Kranken-Anstalten bestehen, welche als Gemeinde-Anstalten zu betrachten sind, so haben auf sie dieselben Bestimmungen in Anwendung zu kommen.

Krajewski m. p.

204.

Erlaß der Finanz-Landes-Direktion vom 28. Mai 1851,

an die unterstehenden Behörden,ämter und Organe,

die Stempelbehandlung der Geschäftsbücher der Sparkassen betreffend.

In Folge Erlasses des hohen Finanz-Ministeriums vom 6. Mai 1851 Z. 9069/818 wird im Anschlusse ein gleichzeitig an die österreichische Finanz-Landes-Direktion erlassenes hohes Dekret über die Stempelbehandlung der Bücher der Sparkassen zur Wissenschaft und Darnachachtung mitgetheilt.

Krajewski m. p.

Beilage zu No. 204.

Finanz-Ministerial-Erlaß vom 6. Mai 1851 Z. 9069-818,

an die österreichische Finanz-Direktion.

Die Sparkassen können nicht nach ihrem gesammten Geschäftsumfange, insoweit sie darüber Buch oder Aufschreibungen führen, der Bestimmung der L. B. 59 b. unterworfen werden; andererseits kommt denselben auch keine Befreiung zu Statten, in soweit sie zu dem Zwecke, für welchen sie bestehen, Gewerbsunternehmungen betreiben, weil das provisorische Gesetz über die Gebühren von Rechtsgeschäften u. s. w. in der bezogenen Stelle die Bücher über jeden Gewerbsbetrieb ohne Unterschied, von wem oder zu welchem Zwecke er geübt wird, für stempelpflichtig erklärt.

Hieraus folgt, daß die Bücher und Aufschreibungen der Sparkassen über das Geschäft der Wechsel-Eskontierung und der Vorschußleistung auf Bankaktien, Staatspapiere, oder andere Effekten von der im Gesetze ausgesprochenen Verpflichtung zur Stempelung der Bücher nicht ausgenommen werden können.

Zaleca się więc dyrekcji skarbowej, aby wywieściawszy się wprzód, czy dla pomienionych czynności osobne księgi są prowadzone, co w tym względzie należy, zarządziła.

205.

Rozrządzenie Ministerstwa finansów z dnia 3. Czerwca 1851.

(w Dzienniku praw państwa, część XLI, nr. 147, wydana dnia 7. Czerwca 1851),

którem się obwieszcza postępowanie z obligacyjami kamery nadwornej trzy i pół-, cztery- i pięcio-procentowemi, na dniu 2. Czerwca 1851 w rzędzie 174 wylosowanemi.

Oдноśnie do okólnika niższo-austryjackiego rządu z dnia 29. Października 1829 podaje się do powszechnej wiadomości, iż obligacje kamery nadwornej trzy i pół-, cztery- i pięcio-procentowe, na dniu 2. Czerwca t. r., w rzędzie 174 wylosowane, mianowicie Nro. 17295 z jedną piątą sumy kapitałowej, tudzież Nro. 21614, aż włącznie do Nru. 23439, w zupełnej ilości kapitałów, wedle przepisów najwyższego patentu z dnia 21. Marca 1818 na nowe, w pierwotnej stopie w monecie konwencyjnej uprocentowane zapisy długu Stanu wymienione będą.

Krauss m. p.

Die Finanz-Direktion wird daher angewiesen, das Erforderliche zu veranlassen, vorher aber zu erheben, ob über die gedachten Geschäfte eine gesonderte Buchführung besteht.

205.

Erlaß des Finanzministeriums vom 3. Juni 1851,
(im Reichs-Gesetzblatte, XLI. Stück, No. 147, ausgegeben am 7. Juni 1851),

womit die Behandlung der am 2. Juni 1851 in der Serie 174 verlosten Hofkammer-Obligazionen zu 3½, 4 und 5 Prozent kund gemacht wird.

Mit Beziehung auf die Zirkular-Berordnung der nieder-österreichischen Regierung vom 29. Oktober 1829 wird zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß die am 2. Juni d. J. in der Serie 174 verlosten Hofkammer-Obligazionen zu drei einhalb, vier und fünf Prozent, und zwar Nr. 17295 mit einem Fünftel der Kapitalssumme, dann Nr. 21614 bis einschließig 23439 mit den ganzen Kapitalbeträgen, nach den Bestimmungen des Allerhöchsten Patentes vom 21. März 1818 gegen neue, zu dem ursprünglichen Zinsfuße in Konventions-Münze verzinsliche Staatsschuldschreibungen umgewechselt werden.

Krauß m. p.

